

РЕШЕНИЕ

№ 1452

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2631** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „РЕТРО БИЛД“ ООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. [улица], срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА / №Р-22221019007163-091-001 от 05.11.2020г., както и срещу РАПРА №П-22221020193904-003-001 от 19.11.2020г., издадени от Х. Б. М. -орган, възложил ревизията и от Й. Н. И.-ръководител на ревизията, В ЧАСТТА, потвърдена с РЕШЕНИЕ №199 от 05.02.2021г.за установения корпоративен данък /КД/ по ЗКПО за данъчни периоди 2013г, 2015 и 2017г. като за 2013г. КД е в размер на 10 742,49 лв.; за 2015г.- КД е в размер 18 406,45 лв.; и за 2017г. КД е в размер 4 887,98 лв./ или общо задължения по ЗКПО от 34 036,92лв., ведно с лихвите,

Съдът приема, че доколкото няма изложените никакви основания в жалбата /писмените бележки на л.151/ и направени доказателствени искания за определения допълнително ДДС, то в тази част РА /потвърден/ -не е предмет на съдебно оспорване т.е. за установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди м.07.2015г. /т.25 от РА/ за сумата от 13 874,41лв. главница и лихва от 7363,49лв. и за м.12.2016г. /т.42 от РА/ за сумата от 6744,09 главница и 1065лв. лихва.

Следователно -по изложените в жалбата съображения в частта на РА по ЗКПО– се моли да се уважи същата и да се отмени РА в оспорената му част, ведно с потвърждаващото го решение. На първо място касателно КД за 2013г. се визира, че е

погасен по давност, тъй като давността е изтекла на 31.12.2019г.. Маркира се, че въпреки, че давността е била спряна на 08.11.2019г. със ЗВР, то неприложим е чл.172, ал.1 т.1 от ДОПК, тъй като ЗВР, с които е продължена същата –не са издадени в едногодишния срок. Извън давността за задълженията за КД за 2013г.,2015г. и 2017г. се визира, че не е изпълнено изискването на чл.46, ал.1 от ЗКПО за отписване на задълженията, тъй като не са погасени по давност. Подчертава се, че на 09.11.2011г. е подписан договора за проектиране със „Скечърс“ЕООД, но от 01.08.2013г. има допълнително споразумение за изплащането на конкретни суми, за които се твърди, че ответникът не е събрал доказателства за това дали задължението е станало изискуемо като дали СМР са извършени в пълен обем. В тази връзка се твърди, че е неправилна констатацията в РА, че задълженията са били изискуеми към 18.11.2008г. и 16.12.2011г. и погасителната давност за тях е изтекла през 2013 и 2016г.. Сочи се, че неправилно не е обсъдено споразумението, с което давността е започнала да тече наново. За фактурите, издадени от „Станилов“ ЕООД – се визира, че няма договор и фактурите са издадени във връзка с авансово плащане, което не се е състояло, поради което и тук е неприложим чл.46, ал.1 т.1 от ЗКПО-няма задължение и не може да се увеличи финансовия резултат за 2015г.. Касателно фактурите, издадени от „ССЕ Къмпани“ЕООД –се визира, че не са съобразени обстоятелствата, че по договорите от 01.11.2010г. и от 01.11.2011г. също има споразумения за отсрочено плащане, както и на 23.10.2020г. е платена сумата от 28 600лв. във връзка с анексите, които данни неправилно не са съобразени от ответника по съображения за свързаност. Изложени са и възражения относно „Билдинг София“ЕАД, че за сумата от 34 492,80лв. има противоречие в РД и решението на ответника, където за това задължение е посочено, че следва от 2 фактури без да се визира поотделно стойността им. Твърди се, че изложеното е съществено, тъй като за втората фактура давността изтича 2014г., в която част РА е отменен и ревизията е върната. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата и да се отмени РА и решението, в частта, в която са потвърдени. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.П.. Претендират се разности по списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП“ –ЦУ на НАП –се представлява от юрк.Н., която оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение. Представят се писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок от адресат на акта, с правен интерес от оспорването на същия, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По процедурата, за която се установяват данни от решението на ответника, от РД и РА:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221019007163-020-001 от 08.11.2019г., издадена от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-818/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „РЕТРО БИЛД“ ООД за установяване на задълженията на дружеството за корпоративен данък /КД/ за периоди от 01.01.2013г. до 31.12.2017г. и за определяне на задълженията за ДДС за данъчни периоди от 01.12.2013г. до 31.12.2017г.. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 26.11.2019г.. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от датата на връчване, започва да тече определеният тримесечен

срок за извършване на ревизията и изтича на 26.02.2020г..

По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 и ал. 4 от ДОПК, със Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221019007163-020-002/21.02.2020г. и №Р-22221019007163-020-003/15.04.2020г., издадени от посочения по-горе орган възложил ревизията, срокът за извършване на ревизията е удължен до 24.07.2020г. Третата издадена заповед е издадена въз основа на Заповед №Р-22221019007163-ЗИД-001/15.04.2020г. на изпълнителния директор на НАП, въз основа на мотивирано искане на териториалния директор на ТД на НАП С., изх. №Р-22221019007163-Д49-001/13.04.2020г..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221019007163-092-001/24.08.2020г., връчен по електронен път на 27.08.2020г.. На основание и в срока по чл.117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице е подадено писмено възражение, вх. №53-00-25-1/09.10.2020г., което по изложени в РА мотиви е преценено като процесуално допустимо, а разгледано по същество за неоснователно. Отбелязано е, че доводите на ревизираното лице, изложени във възражението, не са относими към процесните задължения.

Ревизията приключва с РА №Р-22221019007163-091-001/05.11.2020г., издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., и Й. Н. И., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 17.11.2020г..

Видно от разпоредителната част на РА /Таблица №1/, допълнително установените след ревизията задължения по ЗКПО и ЗДДС са в общ размер на 117 796,81лв..

Вследствие на допуснатата очевидна фактическа грешка в така издадения РА, отнасяща се до размера на внесената от данъчно задълженото лице сума по декларирания от него КД за внасяне за финансовата 2016г., от актосъставителите е издаден РАПРА №П-22221020193904-003-001/19.11.2020г. Видно от разпоредителната част на РАПРА /таблица 1/, при деклариран данък за внасяне /ДДС и КД/ в общ размер на 80 363,39лв. с ревизията е установен данък за внасяне в размер на 198 861,00лв. т.е. след ревизия допълнително установените задължения по ЗДДС и ЗКПО са в общ размер на 118 497,61 лв., в т.ч.:

-задължения по ЗКПО в общ размер на 90 843,53 лв., определени за всички ревизирани данъчни периоди от 2013г. до 2017г., вкл., вследствие извършени корекции на счетоводния финансов резултат в посока увеличение на основание чл.46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО със сума в общ размер на 595 374,90лв., в резултат на което е установен КД за донасяне в общ размер на 59 537,49лв. и са начислени лихви за забава в размер на 30 973,78лв..

-задължения по ЗДДС в общ размер на 27 654,08лв., в т.ч. главници в размер на 18 333,44лв. и лихви в размер на 8 419,72лв., произтичащи от корекции на ползваното право на приспадане на данъчен кредит чрез включването от приходните органи на 2 кредитни известия в дневниците за покупки за данъчни периоди м. 07.2015г. и м. 12.2016г. – периодите, през които са издадени КИ. През м. 08.2015г. са определени само лихви за забава в размер на 900,92лв., вследствие корекциите през предходния данъчен период м.07.2015г., през който съгласно декларираните данни, за дружеството е възникнала процедура по приспадане на данъка.

Посочено е, че ревизията е първа за спорните периоди и видове задължения.

Установено от фактическа страна в хода на ревизията е, че през ревизираните периоди основната дейност на ревизираното лице е извършването на строително-монтажни

дейности /СМР/ на територията на страната, за което притежава необходимата материална, техническа и кадрова обезпеченост, но ползва и услугите на подизпълнители. Дружеството е вписано в К. на строителите в България.

В хода на ревизията са предприети процесуални действия, описани в констативната част на РД, който по силата на чл.120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА.

По направените искания до РД са представени документи, които са описани в РД.

За проверката на счетоводната и търговска документация -е съставен Протокол №1738557/14.07.2020г..

С Протокол №1743466/20.07.2020г. е извършено присъединяване на доказателства от извършена проверка на „РЕТРО БИЛД“ ООД за установяване на факти и обстоятелства, относима към част от процесните периоди, приключила с Протокол №Р-22221017102827-073-001/03.10.2019г..

След изготвяне на РД, на основание чл.57 от ДОПК, във връзка с отправеното възражение, са изискани писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/ от: доставчиците „ЕМ ДЖЕЙ ДЕРИЗ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ТЕРАТЕРМ“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „ЛАНД ДЕВЕЛОПМЕНТ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Предприетите действия и представените доказателства са описани в РА.

След анализ на събраните доказателства органът по приходите е направил следните фактически констатации и правни изводи:

А. Относно определените задължения по ЗКПО

За 2013г. е подадена годишна данъчна декларация /ГДД/, вх.№224351400478033/02.12.2014г., с която е деклариран счетоводен финансов резултат /С./ счетоводна печалба в размер на 68 529,95лв. и данъчен финансов резултат /ДФР/ данъчна печалба в размер на 68 616,86лв.. Деклариран и внесен КД в размер на 6 861,69 лв.

За 2014г. е подадена ГДД, вх.№2210И0214497/31.05.2015г., с която е декларирана счетоводна печалба в размер на 48 392,47 лв. и данъчна печалба в размер на 48 542,72 лв. Деклариран и внесен КД в размер на 4 854,27лв. /заб. не е предмет на съдебно оспорване, тъй като е върнато производството за нова ревизията с решението на ответника/.

За 2015г. е подадена ГДД, вх.№2210И0294706/31.03.2016г., с която е декларирана счетоводна печалба в размер на 39 717,04 лв. и данъчна печалба в размер на 39 806,17лв.. Деклариран и внесен КД в размер на 3 980,62лв..

За 2016г. е подадена ГДД, вх.№2210И0387434/30.03.2017г., с която е декларирана счетоводна загуба в размер на 5 690,26лв. и данъчна печалба в размер на 5 816,19лв.. Деклариран и внесен КД в размер на 581,62лв.. /заб. не е предмет на съдебно оспорване, тъй като е върнато производството за нова ревизията с решението на ответника/.

За 2017г. е подадена ГДД, вх.№2210И0500146/30.03.2018г., с която е декларирана счетоводна печалба в размер на 28 802,92лв. и данъчна печалба в размер на 28 879,89лв.. Деклариран и внесен КД в размер на 2 887,99лв..

При извършен анализ на представените вторични счетоводни документи, в т.ч. оборотни ведомости, главни книги и хронология на сметка 401 „Доставчици“ е установено, че „РЕТРО БИЛД“ ООД има задължения по фактури, издадени му от негови доставчици /„С. ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „СКЕЧЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „БИЛДИНГ СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК]; „ЛАНД ДЕВЕЛОПМЕНТ КОРПОРЕЙШЪН“

ЕООД; „ССЕ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – свързано лице; „СТАНИЛОВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ЕКСПАНС ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]/ през периодите от 2008г. до 2012г., които задължения не са погасени и към настоящия момент. Същите са в общ размер на 595 374,90 лв.. Обобщено задълженията по години са както следва: за 2008г. –38 808,06лв.; за 2009г. – 333 628,84лв.; за 2010г. – 144 258,40лв.; за 2011г. –58 680,00лв. и за 2012г. – 20 000лв.. Данните за доставчиците, датата на настъпване на изискуемостта /прието е, че това е датата на издаване на съответните фактури/, и дължимите суми са описани на стр. 5-6 в РД. Ответникът е маркирал, че в РД липсват номерата на процесните фактури като са посочени са единствено датите на тяхното издаване, а в РА е налице частично изброяване.

Посочено е, че доколкото ревизираното лице прилага Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, то в случая приложение намира Счетоводен стандарт /СС/ 18 „Приходи“. Съгласно буква „Г“, т. 2 от посочения стандарт, при отписване на задължения, приходът се признава при изтичане на давностния срок или при наличие на други основания за отписване на задълженията.

При ревизията е прието, че именно всяка една от отделните финансови години от 2013г. до 2017г., вкл., е годината, от която започва да тече 5 годишният давностен срок, след който, задълженията, възникнали и изискуеми в периода 2008г. – 2012г., е следвало да бъдат отписани от „РЕТРО БИЛД“ ООД, с оглед разпоредбата на чл.46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО и предвид чл. 114, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, който указва, че погасителната давност започва да тече от деня, в който задължението е станало изискуемо. Счетено е, че през 2013г., 2014г., 2015г., 2016г. и 2017г., 5-годишният давностен срок на задълженията, възникнали през 2008г., 2009г., 2010г., 2011г. и 2012г., е изтекъл, и това именно са годините през които настъпва обстоятелство, при което ревизираното лице е следвало да отчете счетоводни приходи, в резултат на отписване на задълженията. В тази връзка на основание чл.46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО, С. за всяка от посочените години е преобразуван в посока увеличение със сумата на задълженията на ревизираното лице по кредита на сметка 401.

Така след корекциите е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба

-за 2013г.- в размер на 107 424,92лв. и следващ се корпоративен данък в размер на 10 742,49 лв.;

/за 2014 г. е определена данъчна печалба в размер на 382 171,56 лв. и следващ се КД в размер 38 217,15лв.-не е предмет на съдебно оспорване/

-за 2015г. е определена данъчна печалба в размер на 184 064,57лв. и следващ се КД в размер 18 406,45лв.;

/за 2016г. е определена данъчна печалба в размер на 64 496,19лв. и следващ се КД в размер 6 449,61 лв. не е предмет на съдебно оспорване/

- за 2017 г. е определена данъчна печалба в размер на 48 879,89 лв. и следващ се КД в размер 4 887,98 лв.

След приспадане на внесения от лицето данък за всяка една от финансовите години е определен КД за довносяне в общ размер на 59 537,49 лв.,конкретно за годините предмет на съдебния спор:

-за 2013г. в размер на 3 880,80 лв.;

-за 2015 г. – 14 425,83 лв.;

-за 2017г.-1 999,99 лв.,

която сума съответства именно на 10% от общата стойност на извършеното

увеличение на С..

На основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закон за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛВДТДПДВ/ за невнесения КД е начислена лихва за забава в общ размер на 31 306,04лв.

Б. Относно определените задължения по ЗДДС- потвърдения РА не е предмет на съдебен контрол. /В тази част допълнително определените задължения по чл.124, ал.5 от ЗДДС -за ДДС от 15 600лв. и от 2 733,44лв. за дан. Период м.07.2015г. и м.12.2016г. следват от неотразени от РЛ на 2 кредитни известия, издадени за периода от „ЕМ ДЖЕЙ ДЕРИЗ“ ЕООД,„ТЕРАТЕРМ“ ООД /

Пред ответника жалбоподателят е оспорил РА в цялост. Позовава се и на допълнително споразумение от 01.08.2013г. към договора от 09.11.2011г. за проектиране, доставка и монтаж на фасида и монтаж на вътрешни врати за обект жилищна сграда, съгласно което срокът за разплащане на общата стойност по фактурите от 18.08.2008 г. и 16.12.2011 г. /49 920,00 лв./ е удължен. Сочи, че споразумение за разсрочване е сключено и с „ЛАНД ДЕВЕЛОПМЕНТ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД. Визирано е, че „ЛАНД ДЕВЕЛОПМЕНТ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД дължи на „РЕТРО БИЛД“ ООД сумата от 211 964,15лв., която сума също е уговорено да бъде платена при издаване на акт 15 на сградата, а ако няма реално разплащане, да се извърши прихващане на насрещните задължения по издадените и от двете страни фактури. В тази връзка твърди, че към м. 10.2020г., сградата е все още на етап акт 14, поради което изискуемостта на задълженията и по тези фактури все още не е възникнала. Изложени са съображения за фактурите, издадени от „СТАНИЛОВ“ ЕООД, както и тези, издадени от „ССЕ КЪМПАНИ“ ЕООД. Направени са и възражения във връзка с ползваното право на ДК.

Ответникът е споделил възраженията му касателно КД за 2014г. и 2016г. като с решение №199 от 05.02.2021г. и е ОТМЕНИЛ РА в тази част като е върнал преписката за нова ревизия.

По отношение на РА в останалата част за КД за 2013,2015 и 2017г.—**СЪЩИЯ Е ПОТВЪРДЕН**. Видно от потвърждаващото решение --мотивите за това са следните: посочено е, че основният спор по ЗКПО се свежда до извършените корекции на счетоводния финансов резултат за всички ревизирани години /от 2013г. до 2017г./ по реда на чл.46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО, в съответната редакция или спора е за това законосъобразно ли е увеличен финансовият резултат на дружеството за посочените години, съответно правилно ли е приложена нормата на чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО. Изрично е маркирано, че не е спорен размера на процесните задължения, отразени в РД/РД. Посочено е, че от констативната част на РД/РА е видно, че органите по приходите са анализирали представените от ревизираното лице вторични счетоводни документи – оборотни ведомости и хронологии на счетоводни сметки, и по-конкретно на сметка 401 „Доставчици“, като са установили, че „РЕТРО БИЛД“ ООД е осчетоводило фактури за стопански операции по покупки на стоки и услуги, издадени от негови контрагенти-доставчици в

предходни години /в периода от 2008г. до 2012г./, въз основа на които за данъчно задълженото лице произтичат задължения в общ размер на 595 375,30лв..

Констатирано е, че до края на последния ревизиран период /2017г./ РЕТРО Б.“ ООД не е отчетло като приход по счетоводни сметки от гр.70 по реда на счетоводното законодателство и счетоводните стандарти сумата от 595 375,30лв. и не е извършило съответното увеличение на финансовия резултат по реда на чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО, поради наличие на изтекла 5 годишна давност от момента, в който съответното задължение е станало изискуемо. Прието е, че задълженията на ревизираното дружество, възникнали в периода от 2008г. до 2012г., няма да бъдат погасени, доколкото РД е издаден на 24.08.2020г., към която дата също не е налице погасяване на задълженията по съответните фактури.

Посочено е, че на стр.5 и 6 в РД, неправилно ревизиращите органи са посочвали единствено датата на издаване на съответната фактура от дадения доставчик, без да посочват нейния номер.

Ответникът е приел, че за да е налице задължение на ревизираното лице да извърши увеличение по чл.46, ал. 1 от ЗКПО, следва да са настъпили посочените в законовата норма предпоставки, което означава изтичането на давностен срок, който започва да тече от момента, в който задължението е станало изискуемо т.е. от настъпването на падежа на задължението или от възможността на кредитора да иска изпълнение. Маркирано е, че редакцията на чл.46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО, в сила до 31.12.2013г., предвижда увеличението на счетоводния финансов резултат да се извършва в годината на изтичане на давностния срок на задължението, но не повече от пет години от момента, в който то е станало изискуемо. От 01.01.2014г. и към настоящия момент, разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО предвижда увеличение на счетоводния финансов резултат със сумата на задълженията на данъчно задълженото лице в годината на изтичане на три години за задълженията с тригодишен давностен срок или на пет години за задълженията с петгодишен давностен срок от момента, в който задължението е станало изискуемо. Новата разпоредба не е обвързана с института на погасителната давност, такъв какъвто е предвиден в ЗЗД, а единствено с изтичане на определен брой години /3 или 5/ от момента, в който задължението е станало изискуемо, в зависимост от това дали същото е с 3-годишен или с 5-годишен давностен срок.

Посочено е, че с оглед редакцията на закона - спиранията и прекъсванията на давността след изменението на ЗКПО, влязло в сила от 01.01.2014г., не се вземат предвид за целите на данъчното третиране на неплатените задължения по реда на чл.46 от същия закон. Изрично е маркирано, че регулацията на задълженията е извършвана както през 2013г., така и през следващите години - до 2017г., поради което действаща е както предходната редакция на чл.46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО до 31.12.2013., така и тази след 01.01.2014 г., валидна и към настоящия момент.

Прието е, че посочената разпоредба не се прилага, когато е отчетен счетоводен приход /чл. 46, ал. 2 от ЗКПО/, какъвто приход от дружеството не е отчетен, нито е извършено увеличение на финансовия резултат.

От ответника е визирано, че от ревизираното лице не са представени договори, анекси, споразумения и др. съпътстващи стопанските операции документи, на база на които са издавани процесните фактури, включително и самите фактури, издадени от доставчиците „БИЛДИНГ СОФИЯ“ ЕАД, „СТАНИЛОВ“ ЕООД, както и по отношение на фактура №[ЕГН]/18.08.2008г., издадена от „СКЕЧЕРС“ ЕООД /доколкото същата няма каквито и да било отношение към сключения между страните договор от 09.11.2011г. за доставка и монтаж на фасада и външни врати, чиято стойност е 48 840лв., във връзка с който е издадена другата фактура №[ЕГН]/16.12.2011г., с неразплатено задължение именно от 48 840лв. и за който договор е представено споразумение за удължаване срока на плащане/, **от които да са видни конкретните договорености по сделките, вкл. срок за изпълнение, срок за разплащане от страна на клиента - ревизираното лице, срок за връщане на средства към клиента при неизпълнение на възложените от него задачи.** С оглед изложеното е **прието**, че в случая приложение намира **разпоредбата на чл. 69, ал. 1 от ЗЗД.** Същата указва, че ако задължението е без срок, кредиторът може да иска изпълнението му веднага. На база данните от самите фактури, отразени в отчетните регистри на лицата, и при липса на други документи, представени в хода на ревизията, които да определят друг момент на изискуемостта на насрещната престация, е прието, че изискуемостта настъпва - веднага. Също така, на основание чл.110 от ЗЗД, с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. Доколкото задълженията по цитираните фактури са облигационни, то по отношение на давностния срок е посочено, че следва да намери приложение нормата на чл. 110 от ЗЗД за пет годишна давност.

Посочено е, че по отношение на фактурите №[ЕГН] от 29.12.2010г., №[ЕГН]/28.12.2010г.и №[ЕГН]/30.12.2010г. с обща стойност на неразплатените задължения 119 258,40лв., издадени от „СТАНИЛОВ“ ЕООД, - доводите на ревизираното лице в жалбата, че тези фактури вероятно касаят авансови плащания, каквито не са извършвани от страна на „РЕТРО БИЛД“ ООД, са приети за абсолютно несъстоятелни, доколкото през данъчен период м. 12.2010г., ревизираното лице е отразило въпросните фактури в дневниците си за покупки и е ползвало данъчен кредит по тях, в общ размер на 19 876,40лв.. Маркирано е от ответника, че по отразените фактури от страна на ревизираното лице е вписано, че същите са с предмет „плащане по договор за СМР“.

По отношение на фактурите, издадени от свързаното лице „ССЕ КЪМПАНИ“ ЕООД е прието, че действително съгласно представените договори от 01.11.2010г. и 01.11.2011г., и двата с предмет „Консултантски услуги, свързани с проучвателна дейност“, и анексите към тях от 15.10.2015г. и 01.10.2016г., изискуемостта на задължението за плащане настъпва съответно не по-късно от 15.10.2020г., и на 01.10.2021г. т.е. от така представените документи следва, че едва към посочените дати за ревизираното лице би възникнало основание за увеличаване на С. с размера на задълженията, ако до тогава същите не са погасени. В случая обаче за целите на данъчното облагане е необходимо да бъдат взети предвид и останалите изследвани и установени от приходните органи допълнителни факти и обстоятелства с оглед правилното приложение на материалния закон. В тази връзка е правилно е прието, че с оглед наличието на свързаност между двете дружества /доставчик и получател/; на изминалото време от момента на възникване на изискуемостта на задълженията; липсата на каквито и да било документи, доказващи, че доставчикът е предприел всички възможни законови действия за уведомяване на неговия длъжник за просрочените задължения и за последиците от това, и с оглед на факта, че до момента не са ангажирани доказателства за пълно погасяване на задълженията, то са споделени изводите от органите по приходите. Приема се от ответника, че представляващият „ССЕ КЪМПАНИ“ ЕООД - Г. Н. Х. /представляващ и ревизираното лице/, в качеството му на кредитор, знае или е следвало да знае, че задължението по издадените от него фактури, няма да бъде заплатено изцяло от получателя „РЕТРО БИЛД“ ООД. Представляващият доставчика в

този случай на практика се явява незаинтересувано по отношение на процесните задължения лице, като с неизвършеното увеличение на С. от страна на клиента със стойността на задължението, което е следвало да бъде отписано, е нанесена щета на фиска. В този смисъл мотивите на органите по приходите за извършената корекция на финансовия резултат и с тези фактури се явяват обосновани и законосъобразни.

С гореизложеното е формиран извода, че правилно е счетено, че за фактурите от 2008г., срокът за регулация по чл.46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО изтича на съответната дата през 2013г., за фактурите от 2009г. - през 2014г./не е предмет на съдебния спор/, за фактурите от 2010г. - през 2015г.; за фактурите от 2011г. - през 2016г./не е предмет на съдебния спор/ и за тези, издавани през 2012 г. – през 2017г., и съответно през тези години С. на дружеството подлежи на регулация в посока увеличение.

Посочено е, че ако впоследствие в следваща финансова година, дадено задължение или част от него се погаси от страна на ревизираното лице, то с оглед разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от ЗКПО, при определяне на данъчния финансов резултат, С. следва да се намали със сумата на погасеното през текущата година задължение. В тази връзка, доколкото с жалбата се представя платежно нареждане от дата 26.10.2020г., от което е видно, че на 23.10.2020г. /извън периодите, от обхвата на ревизията по ЗКПО/, жалбоподателят е заплатил на свързаното лице „ССЕ КЪМПАНИ“ ЕООД сумата от 28 600,00 лв. по две от общо 4-те фактури, по които същият дължи общо 48 600лв. /касае се за фактури №[ЕГН] от 16.12.2010г. и №[ЕГН]/18.12.2011г. в общ размер на 28 600лв./, то следва, че при определяне на ФР за 2020г., ревизираното лице следва да намали С. със сумата на погасеното през 2020г. задължение.

Ответникът е приел, че няма данни „РЕТРО БИЛД“ ООД, в качеството му на получател по фактурите, да е бил във финансова невъзможност, поради която да не е могъл да погасява своите задължения. Има позоваване на служебна проверка, че записаният и внесеният капитал на дружеството е в размер на 5000лв.; дружеството притежава движимо имущество, в т.ч. МПС, машини и съоръжения; видно от публикуваните ГФО и ГДД, дружеството развива активна икономическа дейност, като всяка една година декларира неразпределена печалба в големи размери. Описаното се явява още едно доказателство, че извършената за всички

процесни години данъчна регулация по чл. 46, ал. 1 от ЗКПО със сумата на процесните задължения по гореописаните и коментирани доставчици, се явява обоснована и законосъобразна. В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО е изслушано заключението на в.л. Б., което СЪДЪТ кредитира. Видно от същото на л.140-относно „Скечърс“ ЕООД е установено, че от представените дневници на покупките по ЗДДС за м.08.2008г. и м.12.2011г. се установява, че процесните 2 фактури са включени в дневниците за покупки. Същите са отразени и в счетоводството на жалбоподателя, съгласно ЗСчтв. и НС. По една от фактурите /№[ЕГН] от 16.12.2011г.-има частично плащане/.

Относно „Станилов“ЕООД в заключението също е посочено, че от представените дневници на покупките по ЗДДС за м.12.2010г. се установява, че процесните 3 фактури са включени в дневниците за покупки. Фактурите са отразени и в счетоводството на жалбоподателя, съгласно ЗСчтв. и НС. Няма плащане.

За „Билдинг София“ЕАД –вещото лице е установило, че от представените дневници на покупките по ЗДДС за м.12.2008г. и м.08.2009г. се установява, че процесните 2 фактури/кредитни известия са включени в дневниците за покупки. Също са отразени и в счетоводството на жалбоподателя, съгласно ЗСчтв. и НС. По фактура №000000005 от 29.12.2008г. има частични плащания в размер на 41 507,20лв.. Посочено е, че задължението от 34 492,80лв. е формирано към 31.05.2009г. след извършените частични плащания и издаденото КИ №11/31.05.2009г..

Следователно –от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ намира следното:

РА е издаден от ръководителя на ревизията и от възложилия ревизията орган, поради което на основание чл.119, ал.2 от ДОПК се прави извода, че се касае за компетентен орган. РА е генериран като електронен документ от посочените лица с валидни КЕП, за което ответникът е представил доказателства на л.61 на дисков носител, които данни не са оспорени.

В производството не са допуснати съществени процесуални нарушения. Относимите факти са установени правилно –за същите има констатации в РД, който на основание чл.120, ал.2 от ДОПК е част от РА.

По съществуващото на спора -следва да се има предвид, че на първо място - въпросът е кога е настъпила изискуемостта на задълженията и съответно от кога тече 5г. давностен срок по чл.46, ал.1 т.1 от ЗКПО за отписване на задълженията от РЛ,

защото съгласно Счетоводен стандарт /СС/ 18 „Приходи“, буква „Г“, т. 2, при отписване на задължения, приходът се признава при изтичане на давностния срок или при наличие на други основания за отписване на задълженията.

Тезата на органите по приходите е, че за всяка една от годините 2013г., 2015г. и 2017г., за които е преобразуван ФР в посока на увеличение, 5-годишният давностен срок за задълженията тече от годината на възникването им 2008г., 2010 и 2012г., защото няма доказателства, които да определят различна изискуемост във връзка с чл.114, ал.1 от ЗДДС. С оглед изложеното е прието, че същите е следвало да бъдат отписани от „РЕТРО БИЛД“ ООД, на основание чл.46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО.

СЪДЪТ споделя изложената теза. Подробни мотиви са формирани и в решението на ответника. Така правилно на основание чл.46, ал.1 от ЗКПО е направена корекция на ФР - данъчна печалба за 2013-в размер на 107 424,92лв. и следващ се корпоративен данък в размер на 10 742,49 лв.; Съответно за 2015г. е определена данъчна печалба в размер на 184 064,57лв. и следващ се КД в размер 18 406,45лв., както и за 2017г.- е определена данъчна печалба в размер на 48 879,89 лв. и следващ се КД в размер 4 887,98лв.. Правилно е установено, че има внесен КД, който следва да се приспадне, поради което е определен КД за довносяне за 2013г. в размер на 3 880,80лв.; -за 2015г. – 14 425,83 лв. и за 2017г.–1 999,99лв.. Обоснова е определена лихва за посочените суми на основание чл.175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закон за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛВДТДПДВ/.

Следва да се има предвид, че фактическите констатации не са променени от заключението на в.л. Б. на л.134 и сл.. Данните за осчетоводяване на фактурите от „Скечърс“ЕООД, от „Станилов“ЕООД и от „Билдинг София“ЕАД –в счетоводството на жалбоподателя съгласно ЗСтв и Н. –е отразено от органите по приходите в РД. В тази връзка фактите правилно са установени и същи се свеждат до констатациите от органите по приходите в част IV на РД, а именно, че РЛ има задължения към доставчици, по издадените му фактури, които не са погасени.

Това са задължения към „Сантел“ЕООД, „Скечърс“ЕООД и „Б. С.“ с изискуемост настъпила на 29.05,18.08 и 29.12.2008г.; с изискуемост на конкретните дати през **2010г.** са задълженията към „ССЕ Къмпани“ЕООД и „Станилов“ЕООД,, съответно през 2012г. са към

„ССЕ Къмпани“ЕООД..

СЛЕДОВАТЕЛНО съдът приема, че тези задължения не са отписани и не са отчетени счетоводни разходи. Като вместо това са пренесени в следващите години като салдо, което ги прави **приход**, който е следвало да се оцени по Н. и да се коригира резултата по ЗКПО.

Това означава да се увеличи ФР със сумата на задълженията, в годината, в която е изтекъл давностния срок, както разписва чл.46, ал.1 т.1 от ЗКПО. Така при задължения от 2008г. – годината е 2013г., защото през 2013г. изтича давностния срок и т.н., пред тези години, настъпва обстоятелството, при което РЛ е следвало да отчете счетоводни приходи в резултат на отписване на задълженията.

Относно възраженията на жалбоподателя в писмените бележки: прави се възражение за настъпила ПД за задълженията за 2013г. като се твърди, че е изтекла на 31.12.2019г.. Не се оспорва, че е спряна със ЗВР от 08.11.2019г., но се твърди, че не се прилага текста на чл.172, ал.1 т.1 от ДОПК и давността е изтекла към издаване на РА от 05.11.2020г., което съдът не споделя. Не е спорно, че давността е спряна на 08.11.2019г. като в законоустановения срок по чл.172, ал.1 т.1 от ДОПК от 1 година е издаден РА. С първата ЗВР е определен срок от 3 месеца, като преди изтичането му на 26.02. т.е. на 21.02.2020г. е издадена нова заповед за удължаване на срока до 24.07., съответно е последвала трета е от 15.04.2020г.-на л.101 приложение папка 4, с която е удължена отново ревизията и РА е издаден в 1-годишния срок /тези заповеди са описани в РА/.

По останалите възражения касателно задължението към „Скечерс“-след като РЛ твърди, че давността за задълженията към това лице не е настъпила на 18.08.2008г. –трябва да го докаже /заб. за задължението с изискуемост 16.12.2011г. –същото касае КД за 2016г.—извън съдебния спор, за този период РА е отменен и има връщане за това ревизия/. Отделно -не е спорно, че по фактура от 16.12.2011 има неизплатена сума от 48 840лв., но правилно органите по приходите са приели, че споразумението касае само договора от 09.11.2011г., както е посочено, а не и процесното задължение като не го разсрочва.

За „Станилов“ЕООД- също не се споделя тезата на оспорващия, че те касаят авансови плащания или изобщо липса на задължения, защото няма СМР, няма и договор. Съдът съобразява, че задължението е от 119 258,40лв. и както правилно са посочили

органите по приходите през данъчен период м.12.2010г. са отразени тези фактури в дневниците за покупки и по тях е ползван данъчен кредит от 19 876,40лв..Отделно в тях е отразено, че са с предмет „плащане по до договор за СМР“, а не че са авансово плащане. Защитна теза е твърдението в писмените бележки, че договор няма и няма СМР. Това, че в.л. при СЕ не установява търговски документи на база, на които в счетоводството на РД е отразено вписването на тези фактури – е извън спора –да твърдиш, че си вписал нещо, а не е следвало да го направиш. Също довода, че дори да не е авансово плащане- то трябва да има договор да се установи падежа. Не е задължение на органите по приходите да издирват документацията на РЛ с оглед тези правоотношения. След като твърди РЛ, че има друга дата от която задълженията са станали изискуеми – е следвало да го докаже.

Също за фактурите на „ССЕ Къмпани“ЕООД се отнася гореизложеното във връзка с т.нар. споразумения за разсрочване –а именно правилно не са кредитирани. Причината е конкретната свързаност между лицата, която правилно е била установена- Г. Х. е управител и на 2-те ТД, поради което е незаинтересован да плати и да му се плати и неувеличавайки ФР –нанася щета за фиска.

Съдът не споделя и в писмени бележки възраженията за дълга към „Билдинг София“ЕАД. Не е спорно и установеното от в.л., че към фактурата от 29.12.2008г. е издадено КИ от 31.05.2009г. за 24 000лв., с което задължението по фактурата е намалено на 76 000лв. и съответно при разплащане на 41 507,20лв.- остатъкът от 34 492,80лв. се погасява през 2013г., а не през 2014г., както се твърди. Не може да се приеме твърдението на защитата, че се променя съществена част от договора, тъй като се променя цената.

Следва да се има предвид, че в РАПРА №П-22221020193904-003-001/19.11.2020г.. видно от таблицата на л.46 и табилцата към РА на л.55 няма поправка за установения КД за 2013, 2015 и 2017, но доколкото РАПРА няма самостоятелно значение, то е част от РА.

Следователно жалбата е изцяло неоснователна и следва да се отхвърли.

Относно разноските: общия размер на задълженията е върху определения размер за донасяне от общо 20 306,69лв. или съгласно Наредба 1/2004г чл.7, т.2, т.4 /редакция към ДВ

бр.68/2020, преди изм. от ДВ бр.88/22г./ - следва да се присъди юрк.възнаграждение от 1139лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „РЕТРО БИЛД“ ООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. [улица], срещу ревизионен акт РА №Р-22221019007163-091-001 от 05.11.2020г., както и срещу РАПРА №П-22221020193904-003-001 от 19.11.2020г., издадени от Х. Б. М. -орган, възложил ревизията и от Й. Н. И.-ръководител на ревизията, В ЧАСТТА, потвърдена с Решение №199 от 05.02.2021г.за установения КП по ЗКПО за данъчен периоди **2013г., 2015 и 2017г.** /за 2013г. КД в размер на 10 742,49лв. главница и лихва от 2 780,42лв.; за 2015г.- КД в размер 18 406,45лв. главница и лихва от 6 752,08лв.; за 2017г. КД в размер 4 887,98лв. главница и лихва от 632,26лв., като след приспадане на внесеня КД са определени за довносяне за 2013г.-3880,80лв., КД за 2015г.- за довносяне в размер на 14 425,85лв. и КД за 2017г. за довносяне в размер на 1999,99лв./общо 20 306,69лв./, ведно с лихвите.

ОСЪЖДА РЕТРО Б.“ ООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. [улица] да заплати на НАП сумата от 1139 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок чрез АССГ пред ВАС от съобщаването му.

Съдия: